

LA FESTA DE SANTS METGES Visquen els Sants Metges!

Sant Cosme i Sant Damià

Sant Cosme i Sant Damià, coneguts en eixa nostra vila amb el nom de Sants Metges, foren germans i veieren la llum del dia per primera volta allà l'any 235, en la ciutat d'Egea de l'Aràbia. Els progressos científics que feren, foren molt ràpids, emperò sense atrassar-se ni un punt en el camí de la virtut. La religió que profesaven, honrava ses costums i fins els mateixos pagans no podien menys d'honorar sa bondat, son desinterès i sa innocència.

Vivint en un país on la ciència mèdica era molt descuidada, i portats per son zel per la fè, es dedicaren fermament en son estudi, fent en ell molts progressos; d'aquest modo podien tractar-se més sovint amb els pagans, i així anar-los instruint en les veritats de nostra santa religió, i a mida que curaven les malalties del cos, els lliuraven també de les dolències de l'ànima.

Déu Nostre Senyor beneí amb excés son interès. Sant Cosme i Sant Damià feren fals progressos en la penetració de la naturalesa i de la medecina, que es feren cèlebres en tot aquell país.

El seu desinterès era tan gran que els grecs els deien *Anargyrios*, o siga «homes sense diners», car exercien sa carrera gratuïtament, sense admetre cap cosa de ningú, per petita que fos.

Aqueixa reputació de que fruïen en tot aquell país, fou també la de son martiri, puix encesa crudel persecució contra els cristians pels emperadors Dioclecià i Maximià, varen enviar a Egea al prefecte Lisias amb ordres severíssimes en contra de tots aquells qui no sacrificuessin als deus de l'Imperi i fessin professió de fè cristiana. Lisias feu comparèixer davant son tribunal a Cosme i Damià i els exortà a obeir les ordres dels emperadors baix pena dels més crudels turments. Els Sants li respongueren: «Els teus turments no ens fan por; estem a punt per a donar la vida per nostra santa religió; no tens d'esperar altra resposta de nosaltres.»

Lisias no l'esperà; car immediatament

els feu turmentar, però no feu efecte tal suplici, car ells, confiats que la gràcia de Déu Nostre Senyor els daria forces per a resistir tal suplici i àdhuc amb alegria, en sortiren sense dany ni pena alguna. Allavors Lisias els feu lligar i tirar a la mar, però vingué un àngel del Senyor qui els deslligà i conduí a la platja sans i bons, no podent-se, per tant, complir la menaça del prefecte Lisias de fer-los morir.

Furiós aleshores Lisias, els feu fletxer per quatre companyies de soldats; però Déu, volent confondre l'obstinació del tirà i de tots els gentils, feu invulnerables a Sant Cosme i Sant Damià, i les fletxes rebotien en sos cossos immaculats, costant la vida a molts de sos butxins. No obstant, Déu els cridà a son Sí, i foren coronats amb la palma del martiri l'any del Senyor 285, en el dia 27 de setembre.

Aquesta és la vida breu d'aquests dos patrons d'un dels barris més importants de nostra vila; procurem tots imitar ses virtuts i recórrer amb confiança plena a Ells en totes nostres necessitats ja espirituals ja corporals, segurs que, si ho fem amb bona fè i constància, ens gorrà de nostres dolències.

CASSIMIR TUSET, prevere

(Escrit expressament per a LA GRALLA.)

Notes i comentaris

Quan el bon granollerí, llegidor de LA GRALLA, passi els ulls per aquestes notes, farà poc que s'hauràn apagat eis ecos de la festa més popular que es celebra a Granollers, amargada enguany per causa dels tràgics esdeveniments del Marroc.

....

Totes les festes de barri tenen l'encant de la llur popularitat; l'encís d'una devoció tramesa de pares a fills en recordança d'una gràcia espiritual.

La solemnitat de l'Ofici, cantat davant de la capella, al mig del carrer, nèt com

«Com un sol home» — que s'acostuma a dir — els veïns d'aquest barri alcen la bandera de la xerinola en un mateix dia. Es el barri més extens, si l'havéssim de comptar per quarteres, i malgrat això, tots els seus habitants, sense fer-ne falla cap, coincideixen en la solució d'aquest problema, tan poc soluble a gust de tots, de cercar dia per a la celebració de la festa del Sant Patró del barri.

Ho saben els vilatans de tots els barris i els forasters del que fa la festa: el barri dels Sants Metges la celebra el dissabte següent al 27 de setembre. I en la tarda i nit d'aquell dia acudeixen als carrers embanderetats i il·luminats, segurs de trobar arreu orquestres, noies endiumenjades, ballarugues i cares alegres.

Cal remarcar aquesta unanimitat d'una bona part dels granollerins. En un poble, que per ésser-ho, és propens a les baralles i a les dissidències originades moltes vegades per les pretensions de qualsevol caporal de kàbila o tribu, produeix una satisfacció plena el subratllar aquesta novíssima manifestació del comunisme.

Els Sants Metges són els patrons de barri elegits per l'article 29. Els Sants Metges han fet el miracle de fer coincidir en un sol pensar i en una sola voluntat a la majoria dels votants granollerins, malgrat sigui aquesta coincidència de voluntats per a fer grimègia a l'aire lliure.

Jo, granollerí de naixença, no tinc més remei que saludar, descoberta la testa, als barrilaires veïns dels Sants Metges.

XIXU

cap altre dia de l'any, és com una pregària de tot el barri a son patró; i tenen un segell únic de festa les passades del dematí — que per cert van perdent-se — i les de la nit, que també es perderàn si els músics s'hi empenyen i apreten un xic més el pas; la dança del migdia, a ple sol; el concert d'havent dinat; els jocs perquè la mainada ajudi a pair el dinar als veïns més de la broma; els balls de tarda i els balls de nit, sobre tot sempre que es fan al mig del carrer, i no en sales ni en envelats, que desnaturalitzen el seu caràcter típic de festa de veïnat...

Totes aquestes festes, tan senzilles i tan iguals a tots els barris, adquireixen

BANCA MARSANS

Valors : Cupons : Giros : Canvis : Cotons : Viatges

Agència de Granollers: Plaça Bestiar, 25 (Oberta sols els dijous)

Casa central: Barcelona: Rambla Canaletes, 2 i 4

Ens cuidem de la negociació de CUPONS, venciments el 30 de Setembre i el 1.er d'Octubre